

27 Ιανουαρίου, 1989

(ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΠΙΚΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στές)

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ,

ΕΦΕΣΕΙΟΝΤΕΣ,

v.

ΜΗΛΙΤΣΑΣ ΚΛΩΝΗ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ,

Εφεσιβλήτων.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5044).

- 
- Ποινή — Ο Περί Κέντρων Αναψυχής Νόμος, 1985 (Νόμος 29/85, άρθρα 14(6), 15(3)(α)(β) και 18(1)(γ)(2) — Παράλειψη τοποθέτησεως δεύτερης κορδέλλας σε ταμειακή μηχανή — Ποινές προστίμου £4.- στον κάθε ένα από τους δύο πρώτους κατηγορουμένους και £7.- στον 3ον κατηγορούμενο, που είχε την διαχείριση του κέντρου κρίθηκαν έκδηλα ανεπαρκείς και αυξήθηκαν σε ποινές προστίμου £50.- για τον κάθε ένα από τους πρώτους δύο κατηγορουμένους και £75.- για τον τρίτο κατηγορούμενο.
- 5
- 10 Ποινή — Έφεση για ανεπάρκειά της — Αρχές, που διέπουν επέμβαση του Εφετείου.
- 15 Η παράλειψη τοποθέτησεως δευτέρας κορδέλλας στην ταμειακή μηχανή του κέντρου αναψυχής των κατηγορουμένων κατέστησε αδύνατη την εξακρίβωση της πραγματικής οφειλής του κέντρου προς τον Κ.Ο.Τ., τον έλεγχο των τιμών και τη διασφάλιση των δικαιωμάτων του υπαλληλικού προσωπικού του κέντρου.
- 20 Το Ανώτατο Δικαστήριο, επιτρέποντας την έφεση, αύξησε τις ποινές όπως φαίνεται πιο πάνω, τονίζοντας ότι το συγκεκριμένο έγκλημα κατέστησε αδύνατη την πραγμάτωση των σκοπών του νόμου, όπως αυτοί έχουν περιγραφεί.

Η έφεση γίνεται αποδεκτή.

Αναφερόμενες αποφάσεις:

*Attorney General v. Sabri* (1963) 1 C.L.R. 50.

*Attorney General v. Theofanous* (1965) 1 C.L.R. 26;

*Mytides v. Police* (1966) 2 C.L.R. 90;

*Heraclis v. Municipality of Nicosia* (1971) 2 C.L.R. 298;

*Philippou v. Republic* (1983) 2 C.L.R. 245;

*Alexandrou v. Police* (1966) 2 C.L.R. 77;

5

*Polycarrou v. Police* (1970) 2 C.L.R. 111.

### Έφεση για ανεπάρκεια ποινής.

Έφεση από τον Κυπριακό Οργανισμό Τουρισμού για ανεπάρκεια της ποινής, που επιβλήθηκε στους κατηγορουμένους στη Ποινική Υπόθεση Αρ. 1640/88 του Επαρχιακού Δικαστηρίου Αμμοχώστου (Ιντιάνος, Προσ. Ε.Δ.) πρόστιμο £7.- στο κάθε ένα για την κατηγορία ότι παρέλειψαν να τοποθετήσουν δεύτερη κορδέλλα στην ταμειακή μηχανή κατά παράβαση των άρθρων 14(6), 15(3)(α)(β) και 18(1)(γ)(2) του Περί Κέντρων Αναψυχής Νόμου, 1985 (Νόμος 29/85)).

15

Μ. Κλεόπας, για τους εφεσείοντες.

Α. Παναγιώτου, για τους εφεσίβλητους.

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ Δ.: Την απόφαση του δικαστηρίου θα εκδώσει ο Δικαστής Νικήτας.

ΝΙΚΗΤΑΣ Δ.: Στις 22.9.88 οι τρεις κατηγορούμενοι - εφεσίβλητοι παραδέχθηκαν ενοχή σε αδίκημα που διέπραξαν σαν συναυτουργοί κατά παράβαση των άρθρ. 14(6), 15(3)(α)(β) και 18(1)(γ)(2) του περί Κέντρων Αναψυχής Νόμου 29/1985.

20

Σύμφωνα με τα στοιχεία της κατηγορίας οι εφεσίβλητοι, που διατηρούν καφέτηρία στην Αγία Νάπα με την επωνυμία *Volcano Cafe* παρέλειψαν να τοποθετήσουν δεύτερη κορδέλλα στην ταμειακή μηχανή, που χρησιμοποιούν στην επιχείρησή τους, έτσι ώστε να παρέχεται αναλυτική εικόνα των καθημερινών τους εισπράξεων.

30

Το Επαρχιακό Δικαστήριο Αμμοχώστου, που συνεδριάζει στο Παραλίμνι, κατέδικασε τους δύο πρώτους κατηγορούμενους σε πρόστιμο £4 τον καθένα και τον τρίτο σε £8. Συγχρόνως τους διέταξε να πληρώσουν εξίσου τα έξοδα της δίκης ανερχόμενα σε £21. Η κατηγορούσα αρχή, που στην

35

προκειμένη περίπτωση είναι ο Κυπριακός Οργανισμός Τουρισμού, άσκησε έφεση εναντίον των ποινών αυτών με τη συγκατάθεση του Γενικού Εισαγγελέα για το λόγο ότι είναι έκδηλα χαμηλές από τη μιά και από την άλλη, έχοντας κατά  
 5 νουν τις αυστηρές κύρώσεις που προβλέπονται από το άρθρο 18(1)(γ)(2) του νόμου, δεν αντανakλούν τη βαρύτητα του αδικήματος. Υπογραμμίζουμε στο σημείο αυτό ότι το αδίκημα τιμωρείται με πρόστιμο μέχρι £500 ή με φυλάκιση μέχρι 6 μήνες και σε περίπτωση που συνεχίζεται και μετά  
 10 την καταδίκη με σοβαρή χρηματική ποινή πάνω σε ημερήσια βάση. Επιπρόσθετα παρέχεται εξουσία στο δικαστήριο να διατάξει διακοπή της λειτουργίας του κέντρου, που παρενόμησε για όση χρονική περίοδο θεωρεί πρέπουσα.

Το επιχείρημα που δεσπάζει στην αγόρευση του κ. Κλεόπα, ο οποίος εμφανίζεται για τον Οργανισμό, είναι ότι οι επιβληθείσες χρηματικές ποινές έρχονται σε αντίθεση με τη νομολογία. Υπόβαθρο της εισήγησης απετέλεσαν οι υποθέσεις *Γενικός Εισαγγελέας v. Hussein Sabri* (1963) 1 Α.Α.Δ. 50, *Γενικός Εισαγγελέας v. Φειδία Θεοφάνους* (1965) 1 Α.Α.Δ. 26,  
 20 *Σάββας Μιτίδης v. Αστυνομίας* (1966) 2 Α.Α.Δ. 90 και *Γεωργιος Ηρακλή v. Δήμου Λευκωσίας* (1971) 2 Α.Α.Δ. 298. Ο δικηγόρος των εφεσίβλητων επανέλαβε στην ουσία τη δικαιολογία που πρόβαλαν οι κατηγορούμενοι μπροστά στο πρωτόδικο δικαστήριο, υποστηρίζοντας ότι η ποινή  
 25 ήταν η ενδεδειγμένη υπό τις περιστάσεις. Είναι όμως φανερό από το πρακτικό ότι όταν διενεργήθηκε ο έλεγχος δεν υπήρχε η δεύτερη κορδέλλα με βάση την οποία ο επιχειρηματίας καταβάλλει στον Οργανισμό το οριζόμενο υπό του νόμου ποσό.

30 Ο νόμος αποσκοπεί, ανάμεσα σ' άλλα, και στην εξασφάλιση των οικονομικών πόρων του Οργανισμού που οι δραστηριότητες του είναι πρωταρχικής σημασίας για την ανάπτυξη του τουρισμού, βασικού τομέα της οικονομίας. Περαιτέρω, αποσκοπεί στον έλεγχο των τιμών και τη δια-  
 35 σφάλιση των δικαιωμάτων του υπαλληλικού προσωπικού. Αναντίρρητα, ενέργεια σαν αυτή των κατηγορουμένων καθιστά αδύνατη την εξακρίβωση των στοιχείων με βάση τα οποία υπολογίζεται το ποσοστό προς όφελος του Οργανισμού με το οποίο επιβαρύνεται ο λογαριασμός κάθε  
 40 πελάτη και στη συνέχεια καταβάλλεται από τον ιδιοκτήτη του κέντρου στον Οργανισμό. Επίσης δεν είναι δυνατός ο έλεγχος για τους άλλους σκοπούς που προαναφέρθηκαν.

Το σοβαρό έργο επιμέτρησης της ποινής εναπόκειται πρωτίστως στον πρωτόδικο δικαστή. Η αρμοδιότητα του Εφετείου περιορίζεται στον έλεγχο της διακριτικής αυτής εξουσίας με βάση και πλαίσιο τις αρχές που αναπτύχθηκαν μακροχρόνια από τη νομολογία. (Φιλίππου ν. Δημοκρατίας (1983) 2 Α.Α.Δ. 245). Δικαιολογητικό λόγο επέμβασης του δικαστηρίου αυτού αποτελεί και η περίπτωση, που επιβληθείσα ποινή παραγνωρίζει τους στόχους του νομοθετήματος ή εκεί που η ποινή είναι κατάδηλα ανεπαρκής και δεν ανταποκρίνεται στη σοβαρότητα της παράνομης συμπεριφοράς. Αναφέρουμε ενδεικτικά τις υποθέσεις Αλέξανδρου ν. Αστυνομίας (1966) 2 Α.Α.Δ. 77 και Πολύκαρπου ν. Αστυνομίας (1970) 2 Α.Α.Δ. 111. Υπ' αυτό το πρίσμα η ποινή του πρωτόδικου δικαστή είναι λανθασμένη και έχουμε χρέος να την ανατρέψουμε.

Η έφεση γίνεται αποδεκτή. Οι ποινές αυξάνονται ως εξής: Οι κατηγορούμενοι 1 και 2 θα πληρώσουν £50 πρόστιμο ο καθένας. Ο τρίτος κατηγορούμενος που, ομολογούμενος, είχε την ευθύνη διαχείρισης του κέντρου θα πληρώσει £75 πρόστιμο. Δεν επεμβαίνουμε στο διάταγμα που αφορά στα έξοδα της δίκης.

κ. Κλεόπας: Δεν απαιτώ έξοδα της έφεσης.

Δικαστήριο: Δεν επιδικάζονται έξοδα αναφορικά με την έφεση.

Η Έφεση γίνεται αποδεκτή.  
Ποινές αυξάνονται.